

Larus audouinii (Payraudeau, 1826)

Nom comú: *Gavina roja*

Classe: **Aves**

Ordre: **Charadriiformes**

Família: **Laridae**

BIOLOGIA DE LA CONSERVACIÓ

Espècie endèmica de la Mediterrània, que cria en colònies, normalment petites, en illots o punts molt aïllats del litoral, si bé algunes, com la del Delta de l'Ebre tenen milers de parelles reproductores. Freqüentment, les colònies canvien d'ubicació. És més estrictament marina que la gavina vulgar, i en principi, els peixos són la base de la seva alimentació. En temps recent s'ha adaptat a aprofitar el rebuig de les barques de pesca, un fet que pot estar relacionat amb l'expansió de l'espècie en els darrers trenta anys. També s'ha beneficiat de l'abandonament de la pràctica de recol·lectar ous per al consum humà, que va ser molt freqüent a tota la Mediterrània fins fa pocs decennis.

Els efectius mundials estan calculats en unes 22.000 parelles, més del 80% de les quals nidifiquen a Espanya, i sobretot a la gran colònia del Delta de l'Ebre (14.000 parelles el 2005). A les Illes Balears nidifica a diversos illots i punts de la costa de totes les illes, si bé la major part de la població es troba a les Pitiüses. La població balear també ha anat creixent des dels anys vuitanta. Al nostre arxipèlag, el màxim històric de reproductores va ser el 2001, amb quasi 2.000 parelles. Posteriorment, aquesta xifra va disminuir fins a 1.195 parelles el 2004, augmentant fins a les 1.457 parelles el 2005.

Aquesta gavina realitza desplaçaments importants, especialment els exemplars de primer any, però també una part important dels juvenils i dels adults, que les condueixen a les costes atlàntiques africanes fins al delta del Senegal. També hi ha zones d'hivernada, especialment per a exemplars adults, a les illes Columbrets, costa d'Andalusia occidental i a altres punts que poden variar, tant en nombre d'exemplars com en ubicació. A les Balears, a l'hivern, resten pocs exemplars adults i els juvenils retornen a les colònies de cria a partir del quart any de vida, mostrant un elevat grau de filopàtria o tendència a criar a les localitats on varen néixer o molt properes a elles.

Pràcticament totes les colònies estan dins de ZEPAs (Natura 2000), i la major part, en espais naturals protegits (Cabrerera, Sa Dragonera, illa dels Freus, Vedrà, Conillera, etc.).

Publicacions específiques la cataloguen com a rara, mentre que, al Catàleg Nacional, té la categoria de Vulnerable.

Autor text: Muntaner, J. (Servei de Protecció d'Espècies)

Corologia: **Conca mediterrània**

Tendència: **Estable**

Nivell d'amenaça: **Quasi amenaçat**

Categoria de protecció: **Vulnerable (RD 139/2011)**